

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 130/2014
ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Ε΄
Συνεδρίαση της 8^{ης} Απριλίου 2014

Σύνθεση:

Πρόεδρος : Ιωάννης Τριάντος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Ανδρέας Χαρλαύτης, Μεταξία Ανδροβιτσανέα, Βασιλική Πανταζή, Γεώργιος Ανδρέου, Δημήτριος Αναστασόπουλος, Αδαμαντία Καπετανάκη, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Νικόλαος Τσίρος, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αρ. Ερωτήματος: Το υπ' αριθ. πρωτ. ΔΥ1α/ΕΜΠ.οικ.410/25-2-2014 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης και Τεχνικών Υποδομών, Διεύθυνση Προσωπικού, Τμήμα Προσωπικού, του Υπουργείου Υγείας.

Περίληψη Ερωτήματος: Ερωτάται : α) εάν η αρμόδια υπηρεσία υποχρεούται να εκδόσει διαπιστωτική πράξη λύσης της υπαλληλικής σχέσης, κατ' άρθρο 148 παρ.5 του Υπαλληλικού Κώδικα και συγκεκριμένα, μετά την υποβολή δεύτερης αίτησης

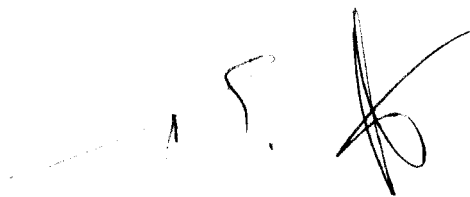
παραίτησης της υπαλλήλου Π.Π. ή εάν, αντιθέτως, κατισχύει η ειδική διάταξη του άρθρου 20 του ίδιου Κώδικα περί ανάκλησης διορισμού του υπαλλήλου, ο οποίος προκάλεσε δολίως την κατά παράβαση νόμου εκδοθείσα απόφαση του διορισμού του και β) εάν μετά την έκδοση διαπιστωτικής πράξης λύσης της υπαλληλικής σχέσης, κατά τα ανωτέρω, η αρμόδια υπηρεσία υποχρεούται να προβεί σε ανάκληση διορισμού της υπαλλήλου αυτής, σύμφωνα με την τελευταία ως άνω διάταξη.

Επί του τιθέμενου ερωτήματος το Ε' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδότησε ομοφώνως ως ακολούθως :

I. Από τα έγγραφα με τα οποία υποβάλλεται το εξεταζόμενο ερώτημα και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ. ΔΙΔΑΔ/Φ.34/35/οικ.14888/24-5-2013 εγκύκλιο της Διεύθυνσης Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού, Τμήμα Υπαλληλικής Σχέσης και Σταδιοδρομίας του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κλήθηκαν όλες οι Διευθύνσεις Διοικητικού Προσωπικού, με ευθύνη των αρμοδίων προϊσταμένων, να προβούν στην ενημέρωση των προσωπικών μητρώων των υπαλλήλων τους και στην επικαιροποίηση των περιλαμβανόμενων σε αυτά στοιχείων. Ακολούθως, με την υπ' αριθ. ΔΙΔΑΔ/Φ.34/42/οικ.33906/16-12-2013 εγκύκλιο της ίδιας ως άνω Διεύθυνσης προς όλα τα Υπουργεία και με θέμα : «*Έλεγχος νομιμότητας πτυχίων, πιστοποιητικών και λοιπών στοιχείων του προσωπικού μητρώου των υπαλλήλων*» εδόθησαν πληροφορίες προς τους αρμόδιους Προϊστάμενους Διοικητικού – Προσωπικού για τον χειρισμό των υποθέσεων αυτών.

Με δεδομένες τις παρασχεθείσες από την εγκύκλιο πληροφορίες περί του ελέγχου της νομιμότητας των στοιχείων των υπαλλήλων και της επικοινωνίας που πραγματοποίησε η ερωτώσα υπηρεσία με τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας προκειμένου να ταυτοποιηθούν οι τίτλοι σπουδών των υπαλλήλων του Υπουργείου Υγείας και να διαπιστωθεί η γνησιότητα αυτών, περιήλθε σε γνώση της το με αριθ. πρωτ. 17108/23-12-2013 έγγραφο της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Α'

Αθηνών, με το οποίο και ειδικότερα για την υπάλληλο Π.Π. διαπιστώθηκαν επί λέξει τα εξής:

«... 2. Διαπιστώνεται αναντιστοιχία μητρώου μαθητών του 2^{ου} Γενικού Λυκείου Ν.Φ. και του τίτλου σπουδών της μαθήτριας Π.Π. του Ε. ως προς τα ακόλουθα:

α) Στο βιβλίο μητρώου του 2^{ου} Γενικού Λυκείου Ν.Φ. υπάρχει η μαθήτρια Π.Π. του Ε. με αριθμό μαθητολογίου 400 και όχι 95 που αναφέρεται στο απολυτήριο (στον αριθμό μαθητολόγιο 95 του μητρώου μαθητών αντιστοιχεί άλλη μαθήτρια).

β) Έχει εγγραφεί στην Α' τάξη και έχει απορριφθεί με την 3/19-9-1980 πράξη του συλλόγου των διδασκόντων.

γ) Ο αριθμός δημοτολογίου είναι ο 3617/4 και όχι ο 2891/5 που αναγράφεται στο απολυτήριο.

Σύμφωνα με την υπ' αριθ. 1/8-9-1980 πράξη του συλλόγου των διδασκόντων του 2^{ου} Γενικού Λυκείου Ν.Φ., για το σχολικό έτος 1980-1981 ορίστηκε Λυκειάρχης ο Κ.Σ. του Π., ενώ στο απολυτήριο υπογράφει άλλος Λυκειάρχης».

Το ανωτέρω και επί λέξει μνημονευθέν έγγραφο της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Α' Αθηνών ως προς το σκέλος που αφορά στην υπάλληλο Π.Π. απέφυγε να τοποθετηθεί ρητώς περί της γνησιότητας ή μη του τίτλου σπουδών της υπαλλήλου Π.Π., παρά το γεγονός ότι διαπίστωσε τις αναλυτικά αναφερόμενες σε αυτό αντιστοιχίες του τίτλου σπουδών της. Η ερωτώσα υπηρεσία εξέλαβε ότι με αυτό το έγγραφο της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Α' Αθήνας τεκμαίρεται άμεσα η διαπίστωση της πλαστότητας του απολυτηρίου τίτλου σπουδών της υπαλλήλου Π.Π. Η διαπίστωση αυτή συνάγεται από το υπ' αριθ. πρωτ. ΔΥ1α/ΕΜΠ.οικ.410/25-2-2014 έγγραφο του ερωτήματος που αναφέρει επί λέξει ως προς το σκέλος αυτό:

«περιήλθε στην υπηρεσία μας το με αριθ. πρωτ. 17108/23-12-2013 έγγραφο της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Α' Αθήνας, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται και με το οποίο διαπιστώνεται η πλαστότητα του απολυτηρίου λυκείου υπαλλήλου, για τους λόγους που διαλαμβάνονται στο έγγραφο».

Κατόπιν τούτων, η ερωτώσα υπηρεσία προώθησε σχέδιο εγγράφου με το οποίο και θα εκαλείτο η υπάλληλος Π.Π. να εκθέσει γραπτώς τις απόψεις της, στο πλαίσιο άσκησης του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Τούτο όμως το σχέδιο εγγράφου, όπως η ίδια η υπηρεσία βεβαιώνει, βρισκόταν ακόμη στο στάδιο των υπογραφών από τους αρμοδίους, κατά τον χρόνο υποβολής του ερωτήματος (25-2-2014). Εν τω μεταξύ, η υπάλληλος Π.Π. υπέβαλε αίτηση παραίτησης από την υπηρεσία της στις 10-1-2014 και επανήλθε υποβάλλοντας δεύτερη αίτηση παραίτησης στις 28-1-2014, δηλαδή πριν από την υποβολή του υπό κρίσιν ερωτήματος στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Υγείας.

II. Στις κρίσιμες περιών το ερώτημα διατάξεις προβλέπονται τα εξής:

A. Στα άρθρα **20 παρ.2, 147, 148 παρ.5** και **156** του ισχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.**3528/2007** (ΦΕΚ Α' 26/9-2-2007) «*Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.*», ορίζονται τα εξής:

Άρθρο **20, παρ.2**, υπό τον τίτλο «Ανάκληση διορισμού»:

«2. Η πράξη διορισμού, που έγινε κατά παράβαση νόμου, ανακαλείται εντός διετίας από τη δημοσίευσή της. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής η πράξη διορισμού ανακαλείται, εάν αυτός που διορίστηκε προκάλεσε δολίως ή υποβοήθησε την παρανομία ή εάν ο διορισμός του έγινε κατά παράβαση των άρθρων 4 και 8 του παρόντος Κώδικα».

Άρθρο **147**, υπό τον τίτλο «Λόγοι λύσης»:

« Η υπαλληλική σχέση λύεται με το θάνατο, την αποδοχή της παραίτησης, την έκπτωση και την απόλυση του υπαλλήλου».

Άρθρο **148, παρ.5**, υπό τον τίτλο «Παραίτηση»:

«5. Η αίτηση παραίτησης γίνεται αποδεκτή με πράξη που εκδίδεται από το αρμόδιο όργανο και δημοσιεύεται σε περίληψη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η υπηρεσία δεν μπορεί να κάνει αποδεκτή την αίτηση παραίτησης πριν από την πάροδο

15.

δεκαπέντε (15) ημερών από την υποβολή της. Αν μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από την υποβολή της αίτησης παραίτησης ο υπάλληλος επανέλθει με δεύτερη αίτηση, εμμένοντας στην παραίτησή του, αυτή γίνεται αυτοδικαίως αποδεκτή και λύεται η υπαλληλική σχέση από την ημέρα υποβολής της δεύτερης αίτησης. Η αίτηση παραίτησης θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή και λύεται αυτοδικαίως η υπαλληλική σχέση, αν παρέλθει άπρακτη προθεσμία δύο (2) μηνών από την υποβολή της. Για τη λύση της υπαλληλικής σχέσης εκδίδεται διαπιστωτική πράξη, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Άρθρο **156**, υπό τον τίτλο «Πράξη λύσης της υπαλληλικής σχέσης»:

«1. Η υπαλληλική σχέση λύεται με απόφαση του οικείου Υπουργού ή του μονομελούς οργάνου διοίκησης του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και, αν δεν υπάρχει, του προέδρου του συλλογικού οργάνου διοίκησης των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις αυτοδίκαιης λύσης, η υπαλληλική σχέση λύεται με την κοινοποίηση της απόφασης στον ενδιαφερόμενο. Αν η απόφαση αυτή δεν κοινοποιηθεί μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη δημοσίευσή της, η υπαλληλική σχέση λύεται αυτοδικαίως από την πάροδο του εικοσαήμερου».

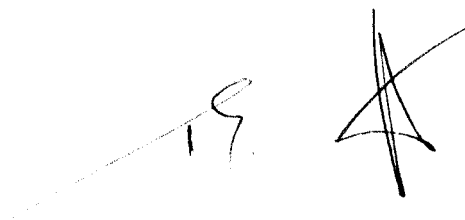
III. Από το σύνολο των προεκτιθέμενων διατάξεων, ερμηνευομένων αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους και ενόψει του διδόμενου πραγματικού, συνάγονται τα ακόλουθα:

A.1. Η παραίτηση μονίμου υπαλλήλου από τη θέση την οποία ήδη κατέχει αποτελεί δικαίωμα αυτού, διότι η υπαλληλική σχέση είναι εθελούσια και δεν επιβάλλεται υποχρεωτικά. Λόγω δε της ιδιαίτερης σημασίας την οποία ενέχει η παραίτηση, τόσο για τον υπάλληλο, εφ' όσον με την αποδοχή αυτής λύεται οριστικώς η υπηρεσιακή του σχέση και τερματίζεται η σταδιοδρομία του, όσο και για τη Διοίκηση, η οποία πρέπει να μεριμνήσει για την πλήρωση του δημιουργούμενου εκ της

παραίτησεως κενού, υποβάλλεται πάντοτε εγγράφως και χωρίς πρόσθετους ορισμούς (αίρεση, όρο, προθεσμία), οι οποίοι, άλλωστε θεωρούνται ως μη γεγραμμένοι (βλ. Α. Τάχο, Ι. Συμεωνίδη, Ερμ. Υπαλλ. Κώδικα, έκδοση 2007, κεφ. β' υπό το άρθρο 148, σε. 1536, Γνμδ. ΝΣΚ 201/2012, 564/2008, 334/2006).

2. Κατ' απόκλιση από τον κανόνα της λύσης της υπαλληλικής σχέσης από την κοινοποίηση στον υπάλληλο της πράξης απόλυσής του, στην περίπτωση της παραίτησης του υπαλλήλου δι' υποβολής δύο αιτήσεων παραίτησης (της δεύτερης, περί εμμονής του υπαλλήλου στην υποβληθείσα δια της πρώτης αίτησης παραίτησής του, υποβαλλομένης εντός της προβλεπόμενης στην παρ.5, εδάφιο τρίτο, του άρθρου 148 προθεσμίας, οπότε κατά ρητή επιταγή του νόμου αυτού γίνεται «αυτοδικαίως», ήτοι εκ του νόμου δεκτή), η λύση της υπαλληλικής σχέσης επέρχεται από την ημέρα υποβολής της δεύτερης αίτησης. Παρέχεται, δηλαδή, στην περίπτωση αυτή (υποβολής δύο αιτήσεων παραίτησης), δυνατότητα άμεσης αποχώρησης του υπαλλήλου από την Υπηρεσία (βλ. Γνμδ. ΝΣΚ 201/2012). Στη συνέχεια, εκδίδεται απλώς διαπιστωτική πράξη, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, όπως ορίζει το πέμπτο και το τελευταίο εδάφιο της αυτής ως άνω παραγράφου του άρθρου 148. Η έκδοση της ανωτέρω διαπιστωτικής πράξης και η δημοσίευσή της δεν μεταφέρει σε μεταγενέστερο χρόνο τη λύση της υπαλληλικής σχέσης, η οποία έχει επέλθει βάσει της ως άνω διάταξης από της υποβολής της δεύτερης αίτησης, αλλά απλώς βεβαιώνει ένα γεγονός το οποίο έχει επιστεί κατ' απαίτηση του νόμου (βλ. Γνμδ. ΝΣΚ 201/2012, 334/2006).

3. Εξάλλου, σύμφωνα με πάγια αρχή του διοικητικού δικαίου, η παράνομη ατομική διοικητική πράξη από την έναρξη της ισχύος της μέχρι την ακύρωσή της με δικαστική απόφαση ή με διοικητική πράξη ή την ανάκλησή της ή γενικά την παύση της ισχύος της παράγει όλα τα έννομα αποτελέσματά της ανεξάρτητα από την νομική πλημμέλεια αυτής (τεκμήριο νομιμότητας της διοικητικής πράξεως). Περαιτέρω, η ανάκληση των παρανόμων διοικητικών πράξεων δεν αποτελεί υποχρέωση υπό την έννοια της οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, αλλά εναπόκειται στην διακριτική ευχέρεια της Διοικήσεως, η οποία όμως υποχρεούται να ασκεί αυτήν όχι αυθαιρέτως, αλλά μέσα

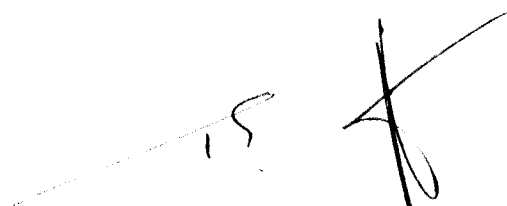

στα όριά της, που θέτει ο νόμος ή που προκύπτουν από το Σύνταγμα και τις γενικές αρχές του δικαίου, ιδίως της χρηστής διοικήσεως και της προστατευομένης εμπιστοσύνης του πολίτη (Σ.Τ.Ε. 2195/1982 κ.α). Σύμφωνα, άλλωστε, με τα παγίως γινόμενα δεκτά στη θεωρία και τη νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων και ιδίως του Σ.Τ.Ε., κατ' αρχήν επιτρέπεται ελευθέρως η ανάκληση των παρανόμων ή πλημμελών διοικητικών πράξεων, ανεξαρτήτως από το αν από τις πράξεις αυτές έχουν απορреύσει δικαιώματα των διοικουμένων, εφ' όσον η ανάκληση γίνει εντός ευλόγου χρόνου από της εκδόσεώς τους (βλ. μεταξύ άλλων, Σ.Τ.Ε. 598/1987). Περιλαμβάνονται δε στις πράξεις αυτές και εκείνες που έχουν εκδοθεί κατά πλάνη περί τα πράγματα όταν οι πράξεις αυτές έχουν εκδοθεί βάσει προφανώς εσφαλμένης αντιλήψεως, που προκύπτει από αναμφισβήτητα στοιχεία, για τη συνδρομή των πραγματικών δεδομένων που αποτελούν την προϋπόθεση της εκδόσεώς τους (Σ.Τ.Ε. 3957/1978). Ως εύλογος χρόνος, εντός του οποίου μπορεί να ενεργηθεί η ανάκληση παράνομης διοικητικής πράξεως είναι οπωσδήποτε κατ' αρχήν ο γενικώς οριζόμενος με το άρθρο μόνο του Α.Ν. 261/1968 (ΦΕΚ Α'12), ήτοι η πενταετία, εκτός αν αντίθετη ειδική διάταξη, όπως η διάταξη του άρθρου 20 παρ. 2 του Υπαλληλικού Κώδικα, προβλέπει μικρότερο χρόνο, εντός του οποίου και μόνο επιτρέπεται η ανάκληση παράνομης διοικητικής πράξεως (Σ.Τ.Ε. 3424/1988). Μετά την παρέλευση του ευλόγου χρόνου δεν είναι επιτρεπτή η ανάκληση των παρανόμων πράξεων από τις οποίες οι διοικούμενοι απέκτησαν δικαιώματα. Ο χρονικός περιορισμός του ανακλητού της παράνομης διοικητικής πράξεως δεν ισχύει και η εν τω μεταξύ δημιουργηθείσα πραγματική κατάσταση δεν αποκλείει την ανάκληση αν η έκδοση της πράξεως προκλήθηκε από απατηλή ενέργεια του ιδιώτη ή η ανάκλησή της γίνεται για λόγους συμμορφώσεως της διοικήσεως προς το περιεχόμενο αποφάσεως ακυρωτικού δικαστηρίου ή επιβάλλεται για λόγους δημοσίου συμφέροντος ή δημοσίας τάξεως. Στις περιπτώσεις αυτές η ανάκληση επιτρέπεται οποτεδήποτε και μετά την παρέλευση του ευλόγου χρόνου (βλ. περί των ανωτέρω Ε. Σπηλιωτοπούλου «Εγχειρίδιο Δ. Δικαίου» παρ. 176 επ., Π. Δαγτόγλου «Γενικό Δ. Δίκαιο» Έκδ. Γ' σελ. 305 επ., σημ. 685 επ., Μ. Στασινόπουλου «Δίκαιον Διοικητικών Πράξεων» παρ. 55 επ.).

4. Ειδικότερα, καθόσον αφορά στο διορισμό δημοσίου υπαλλήλου, στο άρθρο 20 του ισχύοντος Υ.Κ., όπως προαναφέρθηκε, προβλέπεται κατ' αρχήν δυνατότητα ανακλήσεως εντός διετίας από τη δημοσίευση της σχετικής πράξης διορισμού, που έχει γίνει κατά παράβαση νόμου. Αν, όμως, ο διορισμός προκλήθηκε από δολία ενέργεια του υπαλλήλου και υποβοήθηση από αυτόν της παρανομίας ή κατά παράβαση των άρθρων 4 (έλλειψη ιθαγένειας) και 8 του Υ.Κ. (αμετάκλητη καταδίκη για ποινικά αδικήματα, μεταξύ των οποίων και η απάτη και η πλαστογραφία, που έλαβαν χώρα πριν από το διορισμό του καταδικασθέντος), πριν δηλαδή αποκτήσει την ιδιότητα του υπαλλήλου, τότε, κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 20 του Υ.Κ., η ανάκληση χωρεί οποτεδήποτε, ανεξαρτήτως της παρελεύσεως οσοδήποτε χρόνου. Εξυπακούεται, ότι υφισταμένης περιπτώσεως ανακλήσεως παράνομης διοικητικής πράξεως και ιδίως διορισμού υπαλλήλου, επιβάλλεται να γίνεται από τη διοίκηση ενδελεχής και εμπειριστατωμένη αξιολόγηση όλων των παραμέτρων κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως και να περιέχεται στην ανακλητική πράξη ειδική, πλήρης και επαρκής αιτιολογία (βλ. Γνμδ. ΝΣΚ 347/2002).

B.1. Στην περίπτωση του τεθέντος ερωτήματος δεν έγινε έναρξη οποιασδήποτε πειθαρχικής ή ποινικής δίωξης σε βάρος της υπαλλήλου Π.Π. μετά την περιέλευση στην ερωτώσα υπηρεσία του υπ' αριθ. πρωτ. 17108/23-12-2013 εγγράφου της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Α' Αθήνας και μέχρι την ημερομηνία υποβολής της δεύτερης παραίτησής της στις 28-1-2014. Το σχέδιο εγγράφου, που όπως διατείνεται η ερωτώσα υπηρεσία συνετάγη προκειμένου η υπάλληλος Π.Π. να κληθεί να εκθέσει εγγράφως τις απόψεις της στο πλαίσιο άσκησης του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, τελικώς δεν υπεγράφη από τα αρμόδια προς τούτο όργανα, οπότε δεν δύναται να συμπεριληφθεί ως στοιχείο του ερωτήματος και να αξιολογηθεί ως προς τις ενδεχόμενες συνέπειες που θα προέκυπταν από αυτό.

2. Σε κάθε περίπτωση εναπόκειται στη Διοίκηση να διαπιστώσει προσηκόντως ότι η υπάλληλος, που διορίστηκε, προκάλεσε δολίως ή υποβοήθησε την παρανομία για το διορισμό της στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας που θα πραγματοποιηθεί,

Handwritten signature and initials in black ink, located at the bottom right of the page.

σύμφωνα με την πραγματική και νομική κατάσταση που ίσχυε κατά την κρίσιμη ημερομηνία διορισμού της. Τούτο δε, ανεξαρτήτως από τις ήδη, εν τω μεταξύ, υποβληθείσες αιτήσεις παραιτήσεως της υπαλλήλου Π.Π., αφού η υποβολή τους (και η αυτοδίκαιη υποχρέωση της Διοίκησης για αποδοχή της δεύτερης εξ αυτών δεν αποκλείει τη δυνατότητα ανάκλησης του διορισμού (βλ. ΣΤΕ 3424/1988). Προϋπόθεση βεβαίως για την ανάκληση του διορισμού της υπαλλήλου Π.Π. είναι, όπως προαναφέρθηκε, η συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 20 παρ.2 του Υπαλληλικού Κώδικα, που εναπόκειται στην αρμόδια υπηρεσία να εξετάσει.

3. Τούτων δοθέντων, η αρμόδια υπηρεσία υποχρεούται, κατά τη ρητή επιταγή του άρθρου 148 παρ.5 του Υπαλληλικού Κώδικα, να εκδόσει τη διαπιστωτική πράξη λύσης της υπαλληλικής σχέσης της υπαλλήλου Π.Π., η οποία δεν μπορεί να μεταφέρει σε χρόνο μεταγενέστερο τη λύση αυτή, αλλά απλώς επιβεβαιώνει ένα γεγονός το οποίο έχει ήδη επιστεί κατ' επιταγή του νόμου την 28-1-2014, ήτοι την ημέρα της υποβολής της δεύτερης αίτησης παραίτησης.

4. Περαιτέρω, η αρμόδια υπηρεσία δύναται καταρχήν παραδεκτώς, και μετά την έκδοση της διαπιστωτικής πράξης λύσης της υπαλληλικής σχέσης, να προβεί σε ανάκληση διορισμού της υπαλλήλου Π.Π., υπό τον όρο όμως, ότι μετά τον ενδελεχή έλεγχο για τη νομιμότητα του τίτλου σπουδών της υπαλλήλου Π.Π., ήθελε αποδειχθεί ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 20 παρ.2 του Υ.Κ., ήτοι ότι η υπάλληλος δολίως ή υποβοηθώντας την παρανομία επέτυχε τον διορισμό αυτής.

IV. Κατά συνέπεια προς τα ανωτέρω το Ε' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. ομόφωνα γνωμοδοτεί ότι:

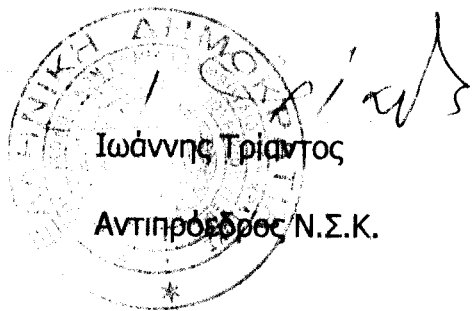
α) Η αρμόδια υπηρεσία υποχρεούται να εκδόσει άμεσα διαπιστωτική πράξη λύσης της υπαλληλικής σχέσης της υπαλλήλου Π.Π., καθ' ότι αυτή έχει ήδη νομίμως υποβάλει την από 28-1-2014 δεύτερη αίτηση παραίτησης σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 148 παρ.5 του Υπαλληλικού Κώδικα, ενώ σε βάρος της και μέχρι την ως άνω κρίσιμη ημερομηνία της δεύτερης αίτησης παραίτησης δεν εκκρεμούσε πειθαρχική ή ποινική δίωξή της.

β) Η αρμόδια υπηρεσία δύναται, και μετά την έκδοση της διαπιστωτικής πράξης λύσης της υπαλληλικής σχέσης, να προβεί σε ανάκληση διορισμού της υπαλλήλου Π.Π., σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 20 παρ.2 του Υπαλληλικού Κώδικα, εφόσον διαπιστώσει, μετά τον ενδελεχή έλεγχο για τη νομιμότητα του τίτλου σπουδών της υπαλλήλου Π.Π., ότι πράγματι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του ως άνω άρθρου, ήτοι ότι αυτή δολίως ή υποβοηθώντας την παρανομία επέτυχε το διορισμό της.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 15 / 4 / 2014

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Ο Εισηγητής

